

## Downloaded via the EU tax law app / web

Ideiglenes változat

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (második tanács)

2022. április 7.(\*)

„Előzetes döntéshozatal – Adózás – EUMSZ 63. és EUMSZ 65. cikk – A tőke szabad mozgása – Korlátozások – Társasági adó – A befektetési alapok adómentessége – Az adómentesség feltételei – Az alap szerződéses formájára vonatkozó feltétel”

A C-342/20. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Helsingin hallinto-oikeus (helsinki közigazgatási bíróság, Finnország) a Bírósághoz 2020. július 23-án érkezett, 2020. július 9-i határozatával terjesztett elő

az **A SCPI**

által indított,

a **Veronsaajien oikeudenvallontayksikkö**

részvételével folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (második tanács),

tagjai: A. Arabadjiev, az első tanács elnöke, a második tanács elnökeként eljárva, I. Ziemele (előadó), T. von Danwitz, P. G. Xuereb és A. Kumin bírák,

előtanácsnok: H. Saugmandsgaard Øe,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– a finn kormány képviseletében kezdetben H. Leppo, A. Laine és S. Hartikainen, később H. Leppo és A. Laine, meghatalmazotti minőségben,

– az Európai Bizottság képviseletében kezdetben W. Roels és I. Koskinen, később W. Roels, meghatalmazotti minőségben,

a előtanácsnok indítványának a 2021. október 6-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

### Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem az EUMSZ 49., EUMSZ 63. és EUMSZ 65. cikk értelmezésére vonatkozik.

2 E kérelmet az A SCPI francia jog szerinti társaság által indított, az A által a 2019. és 2020. adóévben Finnországban szerzett, bérbeadásból származó bevételek és az e tagállamban található ingatlanok értékesítéséből származó nyereségek, valamint a Finnországban található ingatlantulajdonos társaságokban fennálló részesedések adóztatására vonatkozóan a Verohallinto (adóhatóság, Finnország) által hozott, 2019. június 13-ai elzeter határozat (a továbbiakban: 2019. június 13-ai határozat) tárgyában folyamatban lév? eljárásban terjesztették el?.

## Jogi háttér

### Az uniós jog

3 Az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (ÁÉKBV) vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló, 2009. július 13-ai 2009/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2009. L 302., 32. o.) 1. cikkének (1)–(3) bekezdése a következőket írja el?:

„(1) Ez az irányelv a tagállamok területén letelepedett, átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (a továbbiakban: ÁÉKBV) alkalmazandó.

(2) Ezen irányelv alkalmazásában és figyelemmel a 3. cikkre, azok a vállalkozások min?sülnek ÁÉKBV?nek:

a) amelyek kizárólagos célja a befektet?kt?l nyilvánosan bevont t?ke átruházható értékpapírokba vagy az 50. cikk (1) bekezdésében említett egyéb likvid pénzügyi eszközökbe történ? befektetése, és amelyek a kockázatmegosztás elvén m?ködnek; és

b) amelyek befektetési jegyeiket a tulajdonosok kérésére közvetlenül vagy közvetve eszközeik terhére vásárolják vagy váltják vissza. Amennyiben az ÁÉKBV intézkedést tesz annak biztosítása érdekében, hogy befektetési jegyeinek t?zsdei értéke és nettó eszközértéke ne térjen el jelent?sen, ezt a fent említett visszavásárlással vagy visszaváltással egyenérték?nek kell tekinteni.

A tagállamok lehet?vé tehetik az ÁÉKBV számára, hogy több befektetési részalapról álljon össze.

(3) A (2) bekezdésben említett vállalkozások alapíthatók mind szer?déses formában (alapkezel? társaság által kezelt közös alapokként), mind a befektetési alapokra vonatkozó jogszabályok alapján (zártvég? alapként), mind pedig a társasági jog alapján (befektetési társaságokként).

[...]

4 Az alternatív befektetési alapkezel?kr?l, valamint a 2003/41/EK és a 2009/65/EK irányelv, továbbá az 1060/2009/EK és az 1095/2010/EU rendelet módosításáról szóló, 2011. június 8-ai európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2011. L 174., 1. o.; helyesbítések: HL 2012. L 115., 35. o.; HL 2015. L 75., 20. o.) 2. cikkének (1) és (2) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„(1) Figyelembe véve e cikk (3) bekezdését és a 3. cikket, ezen irányelv a következőkre alkalmazandó:

a) uniós [alternatív befektetési alapkezel?k (ABAK)], amelyek egy vagy több [alternatív befektetési alapot (ABA)] kezelnek, tekintet nélkül arra, hogy az ilyen ABA uniós vagy nem uniós ABA;

- b) nem uniós ABA-k, amelyek egy vagy több uniós ABA-t kezelnek; és
- c) nem uniós ABA-k, amelyek egy vagy több ABA-t forgalmazznak az Unióban, tekintet nélkül arra, hogy az uniós ABA vagy nem uniós ABA.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában nincs jelentősége, hogy

- a) az ABA nyílt vagy zárt végű;
- b) az ABA-t szerződési jog, a befektetési alapokra vonatkozó jogszabályok vagy a társasági jog alapján alapították, vagy más jogi formája van;
- c) milyen az ABA jogi felépítése.”

5 Ezen irányelv 4. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében:

„Ezen irányelv alkalmazásában [...]:

- a) »ABA«: bármilyen kollektív befektetési vállalkozás, annak befektetési részalapjait is beleértve, amely:
  - i. több befektetőtől kap tőkét azért, hogy meghatározott befektetési politikának megfelelően befektesse azt ezen befektetők javára; továbbá
  - ii. a 2009/65/EK irányelv 5. cikke alapján nem engedélyköteles.”

### **A finn jog**

6 A 2019. április 12-ii 528/2019 törvénnyel módosított, 1992. december 30-ii tuloverolaki (1535/1992) (a jövedelemadóról szóló törvény [1535/1992]; a továbbiakban: a jövedelemadóról szóló törvény) 3. §-ának 4) pontja szerint „vállalkozásnak” minősülnek többek között a részvénytársaságok, a befektetési alapok és a különleges befektetési alapok.

7 A jövedelemadóról szóló törvény 9. §-a első bekezdésének 2) pontja értelmében azok a természetes személyek, akik az adóévben nem rendelkeztek lakóhellyel Finnországban, valamint a külföldi társaságok a Finnországban szerzett jövedelmeik utáni adót kötelesek fizetni.

8 E törvény 10. §-a a következőket mondja ki:

„A Finnországban szerzett jövedelem magában foglalja:

- 1) a Finnországban fekvő ingatlanokból vagy a finn lakás vagy más részvénytársaság részvényei alapján, illetve lakás vagy más szervezetben fennálló tagság alapján birtokolt helyiségekből szerzett jövedelem;

[...]

- 6) az osztalék, a szervezet által elért nyereség és más hasonló jövedelem, amelyet finn részvénytársaság, szervezet vagy más társaság szerzett, valamint valamely finn társulás jövedelmében való részesedés;

[...]

- 10) a Finnországban fekvő ingatlan vagy olyan finn lakás vagy más részvénytársaság, vagy

szövetkezet részvényeinek vagy abban fennálló részesedés értékesítéséből származó nyereség, amelynek teljes vagyona több mint 50%-ban Finnországban található egy vagy több ingatlanból áll.”

9 Az említett törvény 2020. január 1-jétől alkalmazandó 20a. §-ának első, második, negyedik és hetedik bekezdése a következőket írja elő:

„Mentesek a jövedelemadó alól a sijoitusrahastolaki (213/2019) [a befektetési alapokról szóló törvény (213/2019)] 1. fejezete 2. §-a első bekezdésének 2) pontja szerinti befektetési alapok és az azokkal egy tekintet alá eső, szerződéssel létrehozott olyan külföldi nyílt befektetési alapok, amelyek legalább 30 befektetővel rendelkeznek.

Az első bekezdés befektetési alapok adómentességére vonatkozó rendelkezései alkalmazandók a vaihtoetorahastojen hoitajista annettu laki (162/2014) (az alternatívbefektetési alapkezelőkről szóló törvény [162/2014]) 2. fejezete 1. §-ának második bekezdése szerinti különleges befektetési alapokra, valamint az azokkal egy tekintet alá eső, szerződéssel létrehozott külföldi különleges befektetési alapokra is, amennyiben az alapok nyitottak és legalább 30 befektetővel rendelkeznek.

[...]

Az alternatívbefektetési alapkezelőkről szóló törvény 2. fejezete 1. §-ának második bekezdése értelmében vett különleges befektetési alapok vagy az azokkal egy tekintet alá eső, szerződéssel létrehozott külföldi különleges befektetési alapok – amelyek az eszközeiket elsősorban az említett törvény 16a. fejezetének 4. §-a szerinti módon ingatlanokba vagy ingatlanbefektetési értékpapírokba fektetik – adómentességének a feltétele, hogy a befektetők évente – tekintet nélkül a nem realizált értéknövekedésre – legalább az üzleti év nyereségének háromnegyedét kifizetik.

[...]

Ha egy befektetési alap vagy különleges befektetési alap két vagy több befektetési elemből áll, azokra a befektetési alapokra vagy különleges befektetési alapokra vonatkozó rendelkezések vonatkoznak.”

### **Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés**

10 Az A a francia jog szerinti, változó alaptípusú társaság formájában működő olyan ingatlanbefektetési társaság, amely az euróövezetben található olyan ingatlanokba fektet be, amelyeket vállalkozásoknak adnak bérbe. A 2011/61 irányelv 4. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében vett alternatív befektetési alapként az Autorité des marchés financiers (pénzügyi hatóság, Franciaország) felügyelete alatt áll.

11 Az A-t a francia jog szerinti egyszerűsített részvénytársaság, az A Asset Management SAS kezeli, és ez hozza meg az A-t érintő valamennyi döntést. E két társaság létesítő okirat szerinti székhelye Franciaországban található, Finnországban nem rendelkeznek telephellyel.

12 Az A-ban befektetési jegyekkel rendelkező befektetők az A által elért, bérbeadásból származó nettó bevételnek és egyéb nettó pénzügyi bevételnek megfelelő éves hozamban részesülnek. A nyereség felosztásáról a társaság közgyűlése dönt.

13 Franciaországban az A adózási szempontból átlátható olyan jogalany, amely nem esik jövedelemadókötelezettség alá. Az A-ban fennálló befektetési jegyekből, illetve az ezek eladásából vagy visszaváltásából származó bevétel után a befektetők kötelesek jövedelemadót fizetni.

14 Az A 2019 júniusában Finnországban letelepedett két olyan ingatlanrészvénytársaság részvényeinek a megvásárlására vonatkozó adásvételi szerződés aláírását tervezte, amelyeknek e tagállamban található, kereskedelmi célt szolgáló ingatlanok álltak a tulajdonában, amelyeket az A legalább öt évig bérbe kívánt adni. Az A továbbá azt tervezte, hogy további ilyen típusú ingatlanbefektetéseket hajt végre, vagy Finnországban közvetlenül ingatlanokat szerez.

15 Annak megállapítása érdekében, hogy az e befektetésekből származó bevételek és nyereségek adókötelesek-e Finnországban, az A a 2019. és 2020. adóévre vonatkozó, kötelező elzetes állásfoglalás iránti kérelemmel fordult az adóhatósághoz.

16 2019. június 13-i határozatában az adóhatóság megállapította, hogy a 2019. adóévet illetően az ezen adóévben hatályban lévő adórendeletek alapján az A-t alapvetően jellemzői alapján a jövedelemadóról szóló törvény 3. §-ának 4) pontja értelmében vett befektetési alap helyzetével összehasonlítható helyzetben lévőnek lehet tekinteni. Következésképpen e hatóság úgy vélte, hogy az A által Finnországban szerzett, és az e tagállamban található ingatlanok bérbeadásából vagy eladásából, valamint az e tagállamban található ingatlanokkal rendelkező részvénytársaságok részvényeinek az átruházásából származó bevételek mentesek a jövedelemadó alól.

17 Ezzel szemben a 2020. adóévet illetően az adóhatóság a jövedelemadóról szóló törvény 2020. január 1-jétől alkalmazandó módosításai alapján megállapította, hogy az A-t mint változó alaptípú társaságot nem az említett törvény 20a. §-a szerinti, szerződéses formában működő befektetési alapnak, hanem finn jog szerinti részvénytársaságnak kell tekinteni.

18 Következésképpen e hatóság úgy vélte, hogy a 2020. adóév során az A által Finnországban szerzett, az e tagállamban található ingatlanok bérbeadásából vagy eladásból, valamint az e tagállamban található ingatlanokkal rendelkező részvénytársaságok részvényeinek az átruházásából származó bevételek a jövedelemadóról szóló törvény 10. §-ének 1), 6) és 10) pontja, valamint 20a. §-ának első bekezdése alapján adókötelesek Finnországban.

19 Az A a Helsingin hallinto-oikeusnál (helsinki közigazgatási bíróság, Finnország), a kérdést előterjesztő bíróságnál keresetet indított a 2019. június 13-i határozattal szemben, mivel abban elutasították a 2020. adóév tekintetében a finnországi ingatlanbevételek adómentességének az elismerését. Az A e keresetben arra hivatkozik, hogy a jövedelemadóról szóló törvény 20a. §-a ellentétes az uniós joggal, és azt állítja, hogy a befektetési alapokra vonatkozó francia jogi szabályozásban előírt társasági jogi formától függetlenül annak funkcionális jellemzői hasonlóak a jövedelemadó alól mentesülő finn befektetési alap ilyen jellemzőihez.

20 A Veronsaajien oikeudenvallvontayksikkö (az adóhatóság adóbevételek jogosultjainak jogvédelmével foglalkozó hivatala, Finnország) úgy véli, hogy a kollektív befektetési vállalkozások lehetséges formáinak és bevételeinek az adóztatására vonatkozó szabályok uniós szintű harmonizációjának hiányában a kollektív befektetési vállalkozások adóztatására vonatkozó nemzeti intézkedések, valamint e vállalkozások formái, működési módjai vagy tevékenységei tagállamonként változhatnak. Az A nem felel meg a jövedelemadóról szóló törvény 20a. §-ának negyedik bekezdésében a jövedelemadó alóli mentességben való részesüléshez előírt feltételeknek, amely törvény ezen adómentességet kizárólag a szerződéssel létrehozott alapok számára biztosítja.

21 A kérdést előterjesztő bíróság megállapítja, hogy a 2019. június 13-i határozatból kitűnik, hogy a jövedelemadóról szóló törvény 20a. §-ának 2020. január 1-jén történő hatálybalépése miatt az A már nem esik egy tekintet alá egy, a jövedelemadó alól mentesülő finn befektetési alappal, hanem a Finnországban szerzett ingatlanból származó bevétele után immár adóköteles.

22 A kérdést előterjesztő bíróság kifejti, hogy a jövedelemadóról szóló törvény 20a. §-a elfogadásának előkészítő anyagaiból kitűnik, hogy a nemzeti jogalkotó szándéka többek között az volt, hogy pontosan meghatározza azokat az eseteket, amelyekben valamely külföldi illetőségű alap – legyen szó befektetési alapról vagy különleges befektetési alapról – valamely adómentességben részesülő finn alappal egy tekintet alá esik, mégpedig az adózás előreláthatóságának javítása, a jogbiztonság növelése és az adminisztratív terhek megszüntetése céljából.

23 A nemzeti jogalkotó a finn alapok és a külföldi illetőségű alapok közötti egyenlőség megteremtése révén a torzulásmentes versenyt is biztosítani kívánta. A befektetési alap fogalmának meghatározása hiányában a nemzeti adójogi rendelkezések általános jellege a múltban hozzájárult annak megkönnyítéséhez, hogy a külföldi alapok a finn befektetési alapokkal egy tekintet alá essenek, miközben ez utóbbiak külföldön nem feltétlenül részesültek hasonló bánásmódban, sőt szigorúbb szabályozás vonatkozott azokra.

24 E bíróság szerint a jogalkotó által elfogadott módosításoknak nem az a céljuk, hogy megkérdőjelezzék azt a szabályt, miszerint Finnországban az adójogi bánásmód a befektetési eszköz jogi formájától függ, hanem az, hogy pontosítsák az adójogszabályokat a szerződések formában működő – akár belföldi, akár külföldi illetőségű – alapok helyzetét illetően, anélkül azonban, hogy az adómentesség alkalmazását kiterjesztenék az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozások más formáira. E bíróság megjegyzi továbbá, hogy a befektetési alapokra vonatkozó finn jogszabályok szerint a befektetési alapok csak szerződéssel hozhatók létre.

25 A kérdést előterjesztő bíróság ezért azon a véleményen van, hogy válaszolni kell arra a kérdésre, hogy az A a 2020. adóévet illetően egy tekintet alá esik-e azon finn befektetési alapokkal, amelyek a Finnországban szerzett bevételek után adómentességben részesülnek, vagy az ingatlanl kapcsolatosan e tagállamban folytatott tevékenységéből eredő, bérbeadásból származó jövedelmek és nyereségek után forrásadót kell-e fizetnie.

26 E bíróság különösen arra keresi a választ, hogy az EUMSZ 49., EUMSZ 63. és EUMSZ 65. cikkel ellentétes-e a jövedelemadóról szóló törvény 20a. §-a, amelynek értelmében csak a szerződéssel létrehozott, külföldi illetőségű nyílt befektetési alapok esnek a jövedelemadó alól mentesül? finn befektetési alapokkal egy tekintet alá, ennek folytán például a társaság formájában létrehozott olyan befektetési alapok, mint az A, a jövedelemadóról szóló törvény 20a. §-ának a hatálybalépése óta már nem eshetnek az adómentességben részesül? finn befektetési alapokkal egy tekintet alá.

27 E körülmények között a Helsingin hallinto-oikeus (helsinki közigazgatási bíróság) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és elzetes döntéshozatal céljából a következ? kérdést terjeszti a Bíróság elé:

„Úgy kell-e értelmezni az EUMSZ 49., az EUMSZ 63. és az EUMSZ 65. cikket, hogy azokkal ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely szerint kizárólag a kötelmi jogi formában létrehozott külföldi nyílt befektetési alapok eshetnek a jövedelemadó alól mentesül? finn befektetési alappal egy tekintet alá, és ezáltal Finnországban a nem kötelmi jogi formában létrehozott külföldi befektetési alapok annak ellenére forrásadó fizetésére kötelesek, hogy közöttük és a finn befektetési alapok között – konkrét helyzetüket tekintve – nem állnak fenn egyéb jelent?s objektív különbségek?”

### **Az elzetes döntéshozatalra elterjesztett kérdés?**

#### ***Elzetes észrevételek***

28 Elször is meg kell állapítani, hogy az alapeljárás az alapügy felperesének – amely a 2011/61 irányelv értelmében vett olyan alternatív befektetési alap, amely Franciaországban nem jövedelemadóalany társaság formájában jött létre, és e tagállamban az adózás átjárhatóságára vonatkozó szabályozás hatálya alá tartozik – azon lehetőségére vonatkozik, hogy a Finnországban kapott, bérbeadásból származó bevételei és az ingatlanrészvénytársaságok ingatlanjainak és részvényeinek az átruházásából származó nyereségei Finnországban mentesüljenek a jövedelemadó alól.

29 A 2019. június 13-i határozat szerint az említett bevételek, amelyek a 2019. adóévben adómentesek voltak, a jövedelemadóról szóló törvény 20a. §-ának hatálybalépése miatt a 2020. adóév tekintetében adókötelessé váltak tekintettel többek között arra a tényre, hogy az alapeljárás felperese nem szerződéses, hanem társasági jogi formában működik.

30 Ezt követen pontosítani kell, hogy a finn kormány által szolgáltatott magyarázatok szerint egyrészt a befektetési alapokról szóló törvény (213/2019) értelmében vett „befektetési alap” fogalma kizárólag a szerződéses formában működ?, a 2009/65 irányelv értelmében vett ÁÉKBV-ra utal. Az alternatív befektetési alapkezel?kr?l szóló törvény (162/2014) értelmében vett „különleges befektetési alap” fogalma a 2011/61 irányelvben említett alternatív befektetési alapok egyik jogi formáját említi, és szintén kizárólag a szerződéses formában működ? alapokra utal. Másrészt a 2011/61 irányelv értelmében vett alternatív befektetési alap Finnországban alapítható társasági jogi formában is, és ingatlanbefektetéseket hajthat végre, anélkül azonban, hogy a jövedelemadóról szóló törvény 20a. §-a szerinti adómentességben részesülne.

31 Végül a jövedelemadóról szóló törvény 20a. §-ának negyedik bekezdése szerint jövedelemadó alóli mentességet biztosítanak az alternatív befektetési alapkezel?kr?l szóló törvény (162/2014) értelmében vett különleges befektetési alapoknak, vagy az azokkal egy tekintet alá es?, szerződéssel létrehozott külföldi illetékességű különleges befektetési alapoknak – amelyek az eszközeiket els?sorban ingatlanokba vagy ingatlanbefektetési értékpapírokba fektetik, feltéve

hogy ezen alapok a befektetőknek évente – tekintet nélkül a nem realizált értéknövekedésre – legalább az üzleti év nyereségének háromnegyedét kifizetik.

32 Anélkül, hogy állást foglalna a minimális éves nyereségfelosztásra vonatkozó e feltétel A általi tiszteletben tartásáról, a kérdést elterjesztő bíróság megjegyzi, hogy e társaság helyzete – a társasági jogi formáját kivéve – hasonló a belföldi illetőségű befektetési alapok helyzetéhez. Az elzeterjesztett döntéshozatalra elterjesztett kérdés kizárólag ez utóbbi szempontokra vonatkozik.

33 Ennélfogva meg kell állapítani, hogy kérdésével a kérdést elterjesztő bíróság lényegében arra keresi a választ, hogy az EUMSZ 49., EUMSZ 63. és EUMSZ 65. cikket úgy kell-e értelmezni, hogy azokkal ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely azáltal, hogy a bérbeadásból származó bevételek és az ingatlan tulajdonos társaságok ingatlanjainak vagy részvényeinek az átruházásából származó nyereségek adómentességét kizárólag a szerződéses formában működő befektetési alapok számára tartja fenn, ezen adómentességből kizárja a társasági jogi formában működő, külföldi illetőségű alternatív befektetési alapokat, miközben ez utóbbiak, amelyek a letelepedésük szerinti tagállamban adózás átjárhatóságára vonatkozó szabályozás hatálya alá tartoznak, ez utóbbi tagállamban nem jövedelemadóalanyok.

### ***Az alkalmazandó mozgási szabadságról***

34 Mivel az elzeterjesztett döntéshozatalra elterjesztett kérdés egyszerre hivatkozik az EUMSzerződésnek a letelepedés szabadságára és a tőke szabad mozgására vonatkozó rendelkezéseire, meg kell határozni az alapeljárásban alkalmazandó szabadságot (2018. március 6-ai SEGRO és Horváth ítélet, C-52/16 és C-113/16, EU:C:2018:157, 52. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

35 E tekintetben az állandó ítélkezési gyakorlatból következik, hogy annak meghatározásához, hogy valamely nemzeti szabályozás az EUMSzerződés által biztosított egyik vagy másik alapvető szabadság körébe tartozik-e, az érintett szabályozás célját kell figyelembe venni (2021. december 16-ai UBS Real Estate ítélet, C-478/19 és C-479/19, EU:C:2021:1015, 28. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

36 Amennyiben e szabályozás célja nem teszi lehetővé annak meghatározását, hogy az adott jelleggel az EUMSZ 49. cikk vagy az EUMSZ 63. cikk hatálya alá tartozik-e, a Bíróság az adott ügy ténybeli elemeit veszi figyelembe annak meghatározása céljából, hogy az alapügyben felmerült helyzet az említett egyik vagy másik rendelkezés hatálya alá tartozik-e (2020. június 11-ai KOB ítélet, C-206/19, EU:C:2020:463, 25. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

37 Ezenkívül, amennyiben valamely nemzeti intézkedés a letelepedés szabadságához és a tőke szabad mozgásához egyaránt kapcsolódik, a Bíróság a szóban forgó intézkedést fősabály szerint e két alapvető szabadságnak csupán az egyikére tekintettel vizsgálja meg, ha bebizonyosodik, hogy az alapügy körülményei között az egyik szabadság a másikhoz képest teljesen másodlagos, és ahhoz kapcsolható (lásd analógia útján: 2020. április 30-ai Sociétés Générales ítélet, C-565/18, EU:C:2020:318, 19. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

38 A jelen ügyben az alapügyben szóban forgó nemzeti szabályozás a szerződéses formában működő olyan befektetési alapoknak nyújtott adómentességre vonatkozik, amelyek elsősorban ingatlanokba vagy ingatlanbefektetési értékpapírokba fektetnek be.

39 Márpedig elször is, ami az ingatlanbefektetéseket illeti, az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az azon ügyletekre vonatkozó nemzeti intézkedések, amelyekkel a külföldi illetőségű személyek valamely tagállam területén ilyen befektetéseket hajtanak végre, egyaránt tartozhatnak



a letelepedés szabadságára vonatkozó EUMSZ 49. cikk és a t?ke szabad mozgására vonatkozó EUMSZ 63. cikk hatálya alá (2021. december 16?i UBS Real Estate ítélet, C?478/19 és C?479/19, EU:C:2021:1015, 29. pont).

40 Egyrészt ugyanis a t?kemozgások körébe tartoznak azok az ügyletek, amelyekkel valamely tagállam területén az ott illet?séggel nem rendelkező személyek ingatlanberuházást hajtanak végre, amint a Szerződés 67. cikkének végrehajtásáról szóló, 1988. június 24?i 88/361/EGK tanácsi irányelv (HL 1988. L 178., 5. o.; magyar nyelvű különkiadás 10. fejezet, 1. kötet, 10. o.) I. mellékletében szerepl? t?kemozgások n?menklatúrájából következik, amely n?menklatúra a t?kemozgás fogalmának meghatározása kapcsán megtartotta iránymutató szerepét (2018. március 6?i SEGRO és Horváth ítélet, C?52/16 és C?113/16, EU:C:2018:157, 56. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

41 Másrészt a más tagállam területén található ingatlanok megszerzéséhez, hasznosításához és elidegenítéséhez f?z?d? jog, amely a letelepedés szabadságának szükséges velejárója, gyakorlása esetén szükségszer?en t?kemozgást eredményez (2021. december 16?i UBS Real Estate ítélet, C?478/19 és C?479/19, EU:C:2021:1015, 30. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

42 Mindemellett ahhoz, hogy a letelepedés jogára vonatkozó rendelkezéseket alkalmazni lehessen, f?szabály szerint szükséges, hogy a fogadó tagállamban biztosítva legyen az állandó jelenlét, és ingatlanjavak megszerzése vagy birtoklása esetén e javak aktív kezelése (2006. szeptember 14?i Centro di Musicologia Walter Stauffer ítélet, C?386/04, EU:C:2006:568, 19. pont).

43 Márpedig a jelen ügyben az el?zetes döntéshozatal iránti kérelemb?l kit?nik, hogy az A nem rendelkezik sem olyan üzlethelyiséggel, sem más olyan telephellyel Finnországban, ahonnan finnországi ingatlanberuházásait – még ha csak részben is – kezelné, vagy ahol az ez utóbbiakra vonatkozóan döntéseket hozna.

44 Másodszor, ami a t?ketársaságokban való részesedésszerzést illeti, a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlatából következik, hogy az ilyen társaságok által fizetett osztalék adójogi bánásmódja nemcsak az EUMSZ 63. cikk, hanem az EUMSZ 49. cikk hatálya alá is tartozhat (lásd ebben az értelemben: 2018. szeptember 20?i EV ítélet, C?685/16, EU:C:2018:743, 33. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

45 E tekintetben a Bíróság már kimondta, hogy a letelepedés szabadságára vonatkozó EUMSZ 49. cikk hatálya alá tartozik az a nemzeti szabályozás, amely célját tekintve kizárólag olyan részesedésekre alkalmazandó, amelyek lehetővé teszik, hogy irányítást biztosító befolyást gyakoroljanak a társaság döntéseire, és meghatározzák annak tevékenységét. Ezzel szemben azon nemzeti rendelkezéseket, amelyek a vállalkozás általános ügyvitele és irányítása befolyásolásának szándéka nélkül, kizárólag pénzügyi befektetési célzattal történ? részesedésekre alkalmazandók, kizárólag a t?ke szabad mozgására tekintettel kell vizsgálni (2014. március 13?i Bouanich ítélet, C?375/12, EU:C:2014:138, 28. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

46 Márpedig, amint arra a Bíróság a jelen ítélet 38. pontjában emlékeztetett, az alapügyben szóban forgó szabályozás célja a kollektív befektetési vállalkozások által megvalósított ingatlanberuházásokból származó bevételek adójogi bánásmódja.

47 E szabályozás anélkül, hogy kizárná a hatálya alól a letelepedés szabadságának körébe tartozó helyzeteket, a vállalkozás általános ügyvitele és irányítása befolyásolásának szándéka nélkül, pénzügyi befektetési célzattal történ? befektetésekre vonatkozik. Következésképpen dönt?en a t?ke szabad mozgását érintheti. A letelepedés szabadságának az említett

szabályozásból eredő esetleges korlátozása a tőke szabad mozgása korlátozásának elkerülhetetlen következménye, és ennél fogva nem indokolja ugyanezen szabályozásnak az EK 43. cikkre tekintettel történő önálló vizsgálatát (lásd ebben az értelemben: 2021. december 16-ai UBS Real Estate ítélet, C-7478/19 és C-7479/19, EU:C:2021:1015, 33. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

48 A fentiekre tekintettel az alapügyben szóban forgó nemzeti intézkedést kizárólag az EUMSZ 63. cikkre és EUMSZ 65. cikkre tekintettel kell vizsgálni.

### **A tőke szabad mozgására vonatkozó korlátozás fennállásáról**

49 Az állandó ítélkezési gyakorlatból az következik, hogy az EUMSZ 63. cikk (1) bekezdése által tiltott, tőke mozgást korlátozó intézkedések azon intézkedéseket foglalják magukban, amelyek alkalmasak arra, hogy eltántorítsák a külföldi illetőségeket attól, hogy valamely tagállamban beruházásokat hajtsanak végre, illetve az említett tagállam illetőségével rendelkezőket attól, hogy más tagállamokban hajtsanak végre beruházásokat (2020. április 30-ai Sociétés Générales ítélet, C-565/18, EU:C:2020:318, 22. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2021. december 16-ai UBS Real Estate ítélet, C-7478/19 és C-7479/19, EU:C:2021:1015, 36. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

50 Különösen az, hogy valamely tagállam a belföldi illetőségű befektetési alapok részére fizetett osztalékok vonatkozásában tanúsítottnál kevésbé kedvező bánásmódot tanúsít a külföldi illetőségű befektetési alapok részére fizetett osztalékok tekintetében, alkalmas arra, hogy visszatartsa az ezen államtól eltérő tagállamban illetőséggel rendelkező társaságokat attól, hogy befektessenek ugyanezen tagállamban, és az következésképpen az EUMSZ 63. cikk alapján fősabály szerint tiltott módon korlátozza a tőke szabad mozgását (lásd ebben az értelemben: 2019. november 13-ai College Pension Plan of British Columbia ítélet, C-641/17, EU:C:2019:960, 49. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

51 Ilyen kevésbé kedvező bánásmódnak minősül a belföldi illetőségű befektetési alapok által kapott bevételek adómentessége, miközben a külföldi illetőségű befektetési alapok által kapott bevételeket végleges forrásadó terheli (lásd ebben az értelemben: 2019. november 13-ai College Pension Plan of British Columbia ítélet, C-641/17, EU:C:2019:960, 50. pont).

52 A jelen ügyben a szóban forgó nemzeti szabályozás olyan eltérő bánásmódot vezet be, amely nem a kollektív befektetési vállalkozások illetősége szerinti államon, hanem az említett vállalkozás jogi formáján alapul. Az e szabályozásban előírt feltételek mellett ugyanis csak a szerződéses formában működő kollektív befektetési vállalkozások mentesülhetnek az adómentességben.

53 A jövedelemadóról szóló törvény 20a. §-a negyedik bekezdésének szövege szerint úgy tűnik, hogy az alap szerződéses formájára vonatkozó feltétel kizárólag a külföldi alapokra vonatkozik. Mindazonáltal, amint a kérdést előterjesztő bíróság és a finn kormány megjegyzi, a befektetési alapok és a különleges befektetési alapok a finn jog szerint csak szerződéssel hozhatók létre, ily módon az említett rendelkezésben előírt adómentesség azon kollektív befektetési vállalkozások számára van fenntartva, amelyek – azok illetősége szerinti államtól függetlenül – szerződéses formában működnek.

54 E tekintetben fontos megjegyezni, hogy valamely olyan nemzeti szabályozás, amely különbségtétel nélkül alkalmazandó a belföldi és a külföldi illetőségű gazdasági szereplőkre, a tőke szabad mozgása korlátozásának minősülhet. A Bíróság állandó ítélkezési gyakorlatából ugyanis az következik, hogy még az objektív feltételeken alapuló eltérő bánásmódok is *de facto* hátrányosan érinthetik a határokon átnyúló helyzeteket (2020. január 30-ai Köln-Aktienfonds Deka

ítélet, C?156/17, EU:C:2020:51, 55. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2021. december 16?i UBS Real Estate ítélet, C?478/19 és C?479/19, EU:C:2021:1015, 39. pont).

55 Ez a helyzet áll fenn különösen akkor, ha a belföldi és a külföldi illet?ség? gazdasági szerepl?kre különbségtétel nélkül alkalmazandó nemzeti szabályozás valamely adóel?nyt olyan helyzetekre tart fenn, amelyekben a gazdasági szerepl?k olyan feltételeket vagy kötelezettségeket teljesítenek, amelyek jellegüknél fogva vagy tényszer?leg a nemzeti piacra jellemz?ek, ily módon kizárólag a nemzeti piacon jelen lév? gazdasági szerepl?k képesek e feltételek vagy kötelezettségek teljesítésére, az összehasonlítható jellemz?ekkel bíró külföldi illet?ség? gazdasági szerepl?k általában nem (2020. január 30?i Köln?Aktienfonds Deka ítélet, C?156/17, EU:C:2020:51, 56. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2021. december 16?i UBS Real Estate ítélet, C?478/19 és C?479/19, EU:C:2021:1015, 40. pont).

56 Amint a jelen ítélet 53. pontjában szerepel, a befektetési alapok és a különleges befektetési alapok Finnországban csak szerz?déses formában hozhatók létre.

57 Kétségtelen, hogy mivel az uniós jogot e tekintetben nem harmonizálták, a tagállamok szabadon határozhatják meg azt a jogi formát, amelyben a területükön alapok hozhatók létre.

58 A tagállamok a kollektív befektetési vállalkozások alkalmazásának ösztönzése érdekében szintén szabadon írhatnak el? különleges adóztatási rendszert e vállalkozások, valamint az általuk kapott osztalékok és egyéb bevételek tekintetében, valamint határozhatják meg azokat az anyagi és alaki jogi feltételeket, amelyeket tiszteletben kell tartani annak érdekében, hogy jogosultak legyenek az ilyen rendszer igénybevételére (lásd ebben az értelemben: 2020. január 30?i Köln?Aktienfonds Deka ítélet, C?156/17, EU:C:2020:51, 43. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

59 Ezen túlmen?en a t?ke szabad mozgása nem értelmezhet? akképpen, hogy a tagállam köteles az adójogi szabályait valamely másik tagállam szabályai függvényében meghatározni az olyan adóztatás minden helyzetben történ? biztosítása végett, amely a nemzeti adójogi jogszabályokból származó valamennyi különbséget megszünteti, mivel az adóalanynak a valamely másik tagállamban való beruházásokkal kapcsolatos döntései – az esett?l függ?en – lehetnek kedvez?bbek vagy kedvez?tlenebbek a számára (2013. november 7?i K ítélet, C?322/11, EU:C:2013:716, 80. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2020. január 30?i Köln?Aktienfonds Deka ítélet, C?156/17, EU:C:2020:51, 72. pont).

60 Mindazonáltal, amint a f?tanácsnok az indítványának 53. és 54. pontjában lényegében megjegyezte, amennyiben valamely tagállam adókedvezményt ír el? bizonyos kollektív befektetési vállalkozások számára, azok a feltételek, amelyek alapján e kedvezményt nyújtják, nem képezhetik a t?ke szabad mozgásának korlátozását (lásd ebben az értelemben: 2020. január 30?i Köln?Aktienfonds Deka ítélet, C?156/17, EU:C:2020:51, 46. pont).

61 Márpedig tekintettel a harmonizáció jelen ítélet 57. pontjában hivatkozott hiányára, a t?ke szabad mozgását megfosztaná joghatásaitól az, ha valamely olyan külföldi illet?ség? befektetési vállalkozást, amelyet a letelepedése szerinti tagállam joga által megengedett vagy megkövetelt jogi formában hoztak létre, és amely az említett jogi szabályozásnak megfelelően m?ködik, pusztán azon az alapon fosztanak meg valamely adókedvezményt?l egy másik tagállamban, amelyben befektet, hogy jogi formája nem felel meg a kollektív befektetési vállalkozások esetében ez utóbbi tagállamban megkövetelt jogi formának.

62 E megállapítást nem kérd?jelezi meg az a körülmény, hogy – a finn kormány magyarázatai szerint – a 2011/61 irányelv értelmében vett alternatív befektetési alapoknak Finnországban társasági jogi formában történ? létrehozása megengedett, és hogy ezen alapok számára

engedélyezett, hogy ingatlanbefektetéseket hajtsanak végre, anélkül azonban, hogy részesülnének a jövedelemadóról szóló törvény 20a. §-ában elírt adómentességben.

63 A Finnországban letelepedett kollektív befektetési vállalkozások ugyanis elfogadják azt a jogi formát, amely lehetővé teszi számukra, hogy adómentességben részesüljenek, míg a külföldi illetőségű kollektív befektetési vállalkozásokra a letelepedésük szerinti tagállam jogszabályai által elírt feltételek vonatkoznak.

64 Következésképpen, bár a szerződéses formára vonatkozó feltétel nem minősül olyan feltételnek, amelyet csak a belföldi illetőségű kollektív befektetési vállalkozások tudnak teljesíteni, az említett feltétel alkalmas arra, hogy ez utóbbiakat előnyben részesítse azon kollektív befektetési vállalkozásokkal szemben, amelyeket a társasági jog alapján hoztak létre a letelepedésük szerinti tagállam jogi szabályainak megfelelően.

65 Ebből következik, hogy az ilyen jogi szabályozás visszatárhathatja a külföldi illetőségű kollektív befektetési vállalkozásokat attól, hogy Finnországban ingatlanbefektetéseket hajtsanak végre, és ennélfogva a tőke szabad mozgásának az EUMSZ 63. cikk által fűszabály szerint tiltott korlátozásának minősül.

66 Emellett az EUMSZ 65. cikk (1) bekezdésének a) pontja értelmében az EUMSZ 63. cikk ugyanakkor nem érinti a tagállamok azon jogát, hogy alkalmazzák adójoguk azon vonatkozó rendelkezéseit, amelyek különbséget tesznek azon adózók között, akik lakóhelyük vagy tőkebefektetésük helye alapján nincsenek ugyanolyan helyzetben.

67 A Bíróság állandó ítélezési gyakorlatából következik, hogy az EUMSZ 65. cikk (1) bekezdésének a) pontját, mint a tőke szabad mozgásának alapelvétől való eltérést, szigorúan kell értelmezni. Következésképpen e rendelkezés nem értelmezhető úgy, hogy minden olyan adójogi szabályozás, amely az adózók között az illetőségük vagy a tőkebefektetésük állama alapján különbséget tesz, automatikusan összeegyeztethető a Szerződéssel (2019. február 26-ai X [Harmadik országban letelepedett közvetítő társaságok] ítélet, C-135/17, EU:C:2019:136, 60. pont, valamint az ott hivatkozott ítélezési gyakorlat).

68 Az EUMSZ 65. cikk (1) bekezdésének a) pontja által engedélyezett eltérő bánásmód ugyanis ugyanezen cikk (3) bekezdése szerint nem szolgálhat önkényes megkülönböztetés vagy rejtett korlátozás eszközéül. A Bíróság ennélfogva kimondta, hogy az ilyen eltérő bánásmód csak akkor engedélyezhető, ha az objektíve össze nem hasonlítható helyzetekre vonatkozik, vagy, ellenkező esetben, ha azt közérdeken alapuló nyomós indok igazolja (2019. február 26-ai X [Harmadik országokban letelepedett közvetítő társaságok] ítélet, C-135/17, EU:C:2019:136, 61. pont, valamint az ott hivatkozott ítélezési gyakorlat).

### ***Az objektíven összehasonlítható helyzetek fennállásáról***

69 A Bíróság ítélezési gyakorlatából kitűnik, hogy a határokon átnyúló helyzetek és a tagállamon belüli helyzetek összehasonlíthatóságának a vizsgálata során figyelembe kell venni a kérdéses nemzeti rendelkezések célját, valamint ez utóbbiak tárgyát és tartalmát (2021. december 16-ai UBS Real Estate ítélet, C-478/19 és C-479/19, EU:C:2021:1015, 47. pont, valamint az ott hivatkozott ítélezési gyakorlat).

70 Egyébiránt csak a szóban forgó szabályozás által megállapított releváns megkülönböztető kritériumokat kell figyelembe venni annak mérlegelése során, hogy az ilyen szabályozásból eredő eltérő bánásmód a helyzetek objektív eltérését tükrözi-e (2021. december 16-ai UBS Real Estate ítélet, C-478/19 és C-479/19, EU:C:2021:1015, 48. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

71 A jelen ügyben a finn kormány rámutat egyrészt arra, hogy a jövedelemadóról szóló törvény 20a. §-ában előírt adómentesség célja a befektetésekből származó jövedelmek kettős adóztatásának elkerülése, és annak ösztönzése, hogy az alapokon keresztül megvalósított befektetéseket adózási szempontból közvetlen befektetésekként kezeljék. E rendelkezésnek megfelelően az adójogi bánásmódot a szervezet jogi formája határozza meg, és az attól függ, hogy az adóztatásra mind a szervezet, mind annak tulajdonosa szintjén kerül-e sor, mint a részvénytársaságok esetében, vagy az adóztatás kizárólag a tulajdonos szintjén történik, mint például a betéti társaságok, a befektetési alapok és a különleges befektetési alapok esetében.

72 Másrészt e kormány arra hivatkozik, hogy a társasági jogi formában működő kollektív befektetési vállalkozás és a finn jog szerinti, szerződéses formában működő különleges befektetési alap nincs hasonló helyzetben, tekintettel a befektetőknek az alapok fizetési kötelezettsége esetén való védelmére irányuló, a befektetési alapokról szóló törvényben (213/2019) és az alternatív befektetési alapkezeléssel szembeni törvényben (162/2014) kitűzött céljára.

73 Márpedig e tekintetben először is meg kell jegyezni, hogy a befektetésekből származó jövedelmek kettős adóztatásának elkerülésére és az alapokon keresztül megvalósított közvetett befektetéseknél a közvetlen befektetésekkal azonos adójogi bánásmódjára irányuló célkitűzésekre tekintettel az a tény, hogy valamely kollektív befektetési vállalkozás társasági jogi formában működik, nem feltétlenül hozza ezt a szerződéses formában működő kollektív befektetési vállalkozás helyzetétől eltérő helyzetbe.

74 E célok ugyanis akkor is elérhetők, ha a kollektív befektetési vállalkozás társasági jogi formában működik, azonban a letelepedése szerinti tagállamban jövedelemadómentességben részesül, vagy adózás átjárhatóságára vonatkozó szabályozás alá tartozik.

75 Ezt a körülményt egyébként megerősíti a finn kormány által hivatkozott azon körülmény, hogy a nemzeti szabályozás szerint a társasági jogi formában létrehozott alternatív befektetési alap a bevételek mind ezen alap, mind pedig a befektetők szintjén történő adóztatását vonja maga után, míg a szerződéssel létrehozott alap esetében az adóztatás kizárólag a befektetők szintjén történik.

76 Másodszor, a finn kormánynak a befektetőknek a befektetési alap szerződéses formájából eredő nagyobb védelmére vonatkozó megfontolásait illetően meg kell jegyezni, hogy bár e megfontolások azokra az okokra utalnak, amelyek a nemzeti jogalkotót arra készíthetik, hogy megkövetelje a belföldi illetőségű befektetési alapok ilyen formában való alapítását, e megfontolások nem teszik lehetővé a szerződéses formában működő kollektív befektetési vállalkozások és a más jogi formában működő befektetési vállalkozások közötti objektív különbségtételt a 20a. § szerinti adómentesség szempontjából.

77 Ennélfogva meg kell állapítani, hogy azon nemzeti rendelkezésekre tekintettel, amelyeknek olyan adómentesség a tárgya, amely arra irányul, hogy az alapokon keresztül befektetések adózási szempontból a közvetlen befektetésekkal egy tekintet alá essenek, a társasági jogi formában működő olyan külföldi illetőségű kollektív befektetési vállalkozás, amely a letelepedése szerinti államban adómentességben részesül, vagy adózás átjárhatóságára vonatkozó szabályozás alá tartozik, hasonló helyzetben van a szerződéses formában működő belföldi

illetés? befektetési alapok helyzetével.

78 E körülmények között meg kell vizsgálni, hogy az alapügyben szóban forgó szabályozás által bevezetett korlátozás igazolható-e közérdeken alapuló nyomós indokokkal.

### **A közérdeken alapuló nyomós indok fennállásáról**

79 Emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint a t?ke szabad mozgásának korlátozása csak akkor fogadható el, ha azt közérdeken alapuló nyomós indokok igazolják, és amennyiben a korlátozás alkalmas a szóban forgó cél megvalósítására, és nem haladja meg az e cél eléréséhez szükséges mértéket (2021. december 16?i UBS Real Estate ítélet, C?478/19 és C?479/19, EU:C:2021:1015, 60. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

80 A jelen ügyben a kérdést el?terjeszt? bíróságnak a jövedelemadóról szóló törvény 20a. §?ának el?készít? anyagaira vonatkozóan nyújtott információiból az következik, hogy az említett rendelkezést az adózás el?reláthatóságának javítása, a jogbiztonság növelése és az adminisztratív terhek megszüntetése, valamint a belföldi és külföldi illet?ség? befektetési alapok közötti torzulásmentes verseny biztosítása érdekében fogadták el.

81 A finn kormány arra hivatkozik, hogy a jövedelemadóról szóló törvény 20a. §?ában el?írt adómentességnek a szerz?déses formában m?köd? különleges befektetési alapokra való korlátozását az adóellen?rzés és az adóbeszedés hatékonyságának a biztosításához, valamint az adórendszer koherenciája biztosításának a szükségességéhez f?z?d?, közérdeken alapuló nyomós indokok igazolják.

82 E kormány hangsúlyozza, hogy e rendelkezés pontos és hátrányos megkülönböztetést?l mentes feltételek mellett eltér a különleges befektetési alapok adóztatásának általános szabályától, lehet?vé téve ezáltal az adóellen?rzés és az adóbeszedés hatékonyságának biztosítását.

83 Az adórendszer koherenciáját illet?en az említett kormány azzal érvel, hogy az említett rendelkezésben el?írt adómentesség a finn jogszabályok értelmében vett különleges befektetési alapokra és az azokkal egy tekintet alá es? külföldi alapra vonatkozik. A társasági jogi formában létrehozott alap egy tekintet alá esik egy finn részvénytársasággal, amely szintén a befektetési tevékenységb?l származó jövedelmet terhel? adó alanya.

84 E tekintetben el?ször is emlékeztetni kell arra, hogy a jogbiztonság elve értelmében az uniós jog által szabályozott területeken a tagállami jogszabályokat egyértelm?en kell megfogalmazni, hogy azok lehet?vé tegyék az érintettek számára, hogy jogaikat és kötelezettségeiket egyértelm?en és pontosan megismerjék, a nemzeti bíróságok számára pedig azt, hogy biztosítsák e jogszabályok tiszteletben tartását (2021. április 15?i Finanzamt für Körperschaften Berlin ítélet, C?868/19, nem tették közzé, EU:C:2021:285, 50. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

85 Mindazonáltal, amint a f?tanácsnok az indítványának 97. és 99. pontjában megjegyezte, a jogbiztonság célkit?zése nem igazolhatja a szabad mozgások korlátozását. Ha ugyanis ez lenne a helyzet, a tagállamok szabadon írhatnának el? ilyen korlátozásokat, amennyiben azokat egyértelm?en fogalmazzák meg.

86 Másodszor, ami a belföldi és a külföldi illet?ség? befektetési alapok közötti torzulásmentes verseny biztosítására irányuló célt illeti, az annak elfogadásához vezetne, hogy a társasági jogi formában m?köd? kollektív befektetési vállalkozásokkal szembeni kedvez?tlen adójogi

bánásmódot az indokolja, hogy e vállalkozások más tagállamokban a szerződéses formában működő finn befektetési alapoknál kedvezőbb bánásmódban részesülnek.

87 Márpedig a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlatából következik, hogy az olyan kedvezőtlen adójogi bánásmód, amely valamely alapvető szabadságot sért, nem indokolható egyéb adókedvezmények fennállásával, feltéve hogy léteznek ilyen kedvezmények (2014. október 9-én van Caster ítélet, C-326/12, EU:C:2014:2269, 31. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

88 Harmadrészt, ami az adóellenőrzések hatékonysága biztosításának finn kormány által hivatkozott szükségességét illeti, az olyan közérdeken alapuló nyomós indok, amely igazolhatja a tőke szabad mozgásának korlátozását (lásd ebben az értelemben: 2014. október 9-én van Caster ítélet, C-326/12, EU:C:2014:2269, 46. pont; 2018. november 22-én Huijbrechts ítélet, C-679/17, EU:C:2018:940, 36. pont). Hasonlóképpen, az adóbeszedés hatékonysága biztosításának a szükségessége olyan jogszerű cél, amely igazolhatja az alapvető szabadságok korlátozását. (2018. november 22-én Sofina és társai ítélet, C-575/17, EU:C:2018:943, 67. pont).

89 Az adóellenőrzések hatékonyságának biztosítása céljából azonban az adóhatóságok megkövetelhetik az adóalanytól az általuk ahhoz szükségesnek tartott bizonyítékok benyújtását, hogy értékeljék, hogy a kérdéses adókedvezmény nyújtásának szóban forgó jogszabályban elírt feltételei teljesülnek-e, és következésképpen helye van-e a kért kedvezmény megadásának (lásd analógia útján: 2009. január 27-én Persche ítélet, C-318/07, EU:C:2009:33, 54. pont), valamint hogy biztosítsák az adóbeszedés hatékonyságát.

90 Azon adminisztratív terhet illetően, amellyel az adóztató tagállam adóhatósága szempontjából az adóalanyok számára biztosított azon lehetőség járna, hogy az említett feltételek teljesülésének bizonyítására információkat szolgáltatassanak, meg kell jegyezni, hogy az adminisztratív nehézségek önmagukban nem elegendők a tőke szabad mozgása akadályozásának igazolásához (lásd ebben az értelemben: 2014. október 9-én van Caster ítélet, C-326/12, EU:C:2014:2269, 56. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

91 Negyedszer, a Bíróság már kimondta, hogy az adórendszer koherenciája megőrzésének szükségessége igazolhat olyan szabályozást, amely az alapvető szabadságok korlátozásával járhat (2021. december 16-én UBS Real Estate ítélet, C-478/19 és C-479/19, EU:C:2021:1015, 65. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

92 Az ilyen igazolásra alapított érv helytállóságához ugyanakkor az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az szükséges, hogy közvetlen kapcsolat legyen megállapítható az adott adóelőny és az ezen előnynek valamely meghatározott adóteherrel történő kiegyenlítése között, és e kapcsolat közvetlen jellegét a szóban forgó szabályozás által követett célra tekintettel kell megállapítani (2021. december 16-én UBS Real Estate ítélet, C-478/19 és C-479/19, EU:C:2021:1015, 66. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

93 A jelen ügyben a finn kormány nem bizonyította, hogy a szerződéses formában működő befektetési alapoknak nyújtott adókedvezményt kiegyenlíti egy meghatározott adóteher, ami így igazolná a társasági jogi formában működő külföldi kollektív befektetési vállalkozások ezen adókedvezményből való kizárását.

94 A fentiekre tekintettel az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésre azt a választ kell adni, hogy az EUMSZ 63. és EUMSZ 65. cikket úgy kell értelmezni, hogy azokkal ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely azáltal, hogy a bérbeadásból származó bevételek és az ingatlan tulajdonos társaságok ingatlanjainak vagy részvényeinek az átruházásából származó nyereségek adómentességét kizárólag a szerződéses formában működő befektetési alapok

számára tartja fenn, ezen adómentességből kizárja a társasági jogi formában működő külföldi illetőségű alternatív befektetési alapokat, miközben ez utóbbiak, amelyek a letelepedésük szerinti tagállamban adózás átjárhatóságára vonatkozó szabályozás hatálya alá tartoznak, ez utóbbi tagállamban nem jövedelemadóalanyok.

## **A költségekről**

95 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (második tanács) a következőképpen határozott:

**Az EUMSZ 63. és EUMSZ 65. cikket úgy kell értelmezni, hogy azokkal ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely azáltal, hogy a bérbeadásból származó bevételek és az ingatlantulajdonos társaságok ingatlanjainak vagy részvényeinek az átruházásából származó nyereségek adómentességét kizárólag a szerződéses formában működő befektetési alapok számára tartja fenn, ezen adómentességből kizárja a társasági jogi formában működő külföldi illetőségű alternatív befektetési alapokat, miközben ez utóbbiak, amelyek a letelepedésük szerinti tagállamban adózás átjárhatóságára vonatkozó szabályozás hatálya alá tartoznak, ez utóbbi tagállamban nem jövedelemadóalanyok.**

Aláírások

\* Az eljárás nyelve: finn.